

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

dosarul nr.2rac-147/16

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Armprof-Lux” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Armprof-Lux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la excluderea datoriei din facturi, anularea facturilor fiscale și a actelor de prestare a serviciilor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Armprof-Lux” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 martie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 12 iunie 2013, SC „Armprof-Lux” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea datoriei din factura fiscală și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 28 martie 2013, prin intermediul oficiului poștal a recepționat factura fiscală seria CZ nr. 0691629 din 28 martie 2013, și Anexa la factură - Actul de prestare a serviciilor de preepurare a apelor uzate contract nr. 528434/33, prin care i-a fost înaintată spre plată suma de 10484,35 lei.

Indică că la 22 aprilie 2013, a depus pîrîtului o reclamație prin care a solicitat anularea datoriei în cauză, însă prin răspunsul primit la 18 mai 2013, reclamația a fost respinsă.

Consideră că atât factura fiscală cât și Actul recepționat sunt ielgale, iar pretinsa datorie pasibilă de a fi anulată, deoarece SC „Armprof-Lux” SRL nu a solicitat de la SA „Apă-Canal Chișinău” acordarea cărorva servicii de preepurare, și nu a încheiat cu pîrîtul nici un contract în acest sens, unicul contract încheiat cu SA „Apă-Canal Chișinău” fiind contractul nr.5-284-34 din 21 ianuarie 2009 de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate.

Menționează că SC „Armprof-Lux” SRL desfășoară activitatea de import, comercializarea și producerea ferestrelor, ușilor, roletelor, porților etc., activitate

pentru care este necesară apa tehnologică, apă pe care reclamantul nu o utilizează în procesul de producere (tehnologic), iar apele uzate de SC „Armprof-Lux” SRL fiind de aceeași calitate ca și apele uzate ale consumatorilor casnici.

Mai indică reclamantul că pîrîtul nu a indicat perioada de prestare a serviciilor, nu a indicat dacă serviciile respective au fost contractate de SC „Armprof-Lux” SRL, dacă acesta le-a recepționat și dacă există vreun act de predare-primire a serviciilor, cu atît mai mult cu cît nu este transparent nici pretinsul volum de servicii prestate, indicate în factura - 96 m3.

În asemenea circumstanțe, consideră reclamantul că, pîrîtul dorește să se îmbogățească fără justă cauză pe contul SRL „Armprof-Lux” inventînd niște plăți arbitrare care nu corespund realității și nu au nici o justificare legală sau contractuală.

Solicită, SC „Armprof-Lux” SRL anularea datoriei față de SA „Apă-Canal Chișinău” în sumă de 10 484,35 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă 3 314,35 lei, inclusiv cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 3 000 lei și taxa de stat în sumă de 314,35 lei.

În cadrul dezbaterilor judiciare la 28 ianuarie 2014, 08 aprilie 2014, 25 mai 2014 SC „Armprof-Lux” SRL a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor înaintate față de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În motivarea cererilor a invocat că după înaintarea cererii de chemare în judecată SA „Apă-Canal Chișinău” a emis pentru SRL „Armprof-Lux”, pe aceleași temeieri, facturile fiscale Seria CZ: nr.0728796 din 30 august 2013 în sumă de 50, 96 lei, nr. 0735988 din 30 septembrie 2013 în sumă de 239, 11 lei, nr.0743851 din 31 octombrie 2013 în sumă de 1 704, 86 lei, nr.0758136 din 27 decembrie 2013 în sumă de 717, 97 lei, nr. 0772177 din 27 decembrie 2014 în sumă de 6 868,68 lei și nr. 0787943 din 30 aprilie 2014 în sumă de 3 930,11 lei

Indică reclamantul că nu este de acord cu aceste facturi emise de SA „Apă-Canal Chișinău” și le consideră ilegale.

Solicită anularea facturilor fiscale Seria CZ: nr. 0691629 din 28 martie 2013, nr. 0728796 din 30 august 2013, nr. 0735988 din 30 septembrie 2013, nr. 0743851 din 31 octombrie 2013, nr. 0758136 din 27 decembrie 2013 și nr. 0787943 din 30 aprilie 2014 eliberate de SA „Apă-Canal Chișinău” și a actelor de prestare a serviciilor anexă la aceste facturi, și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 3 646,95 lei, inclusiv cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 3 000 lei și taxa de stat în sumă de 646,95 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 martie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către SC „Armprof-Lux” SRL și menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că conform pct. pct. 3.1.1., 4.1.14., și 4.1.15 din contractul de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr. 5-284-34 încheiat la 21 ianuarie 2009, între S.A. „Apă-Canal Chișinău” și SC „Armprof-Lux” SRL (f.d.57-59), SA „Apă-Canal Chișinău” este obligat să presteze serviciile de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate conform prevederilor cap. I din prezentul contract, iar SC „Armprof-Lux” SRL are obligația de a nu depăși normativele concentrației maxim-admisibile de poluare a apelor la scurgerea în sistemul municipal de canalizare, stabilite pentru „Consumator” conform

„Regulilor de recepționare a apelor industriale în sistemul de canalizare a municipiului Chișinău”, iar în caz de depășire a concentrației maxim admisibile (CMA) pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate pentru luna gestionară conform normativelor în vigoare.

Totodată, instanța de apel a stabilit că în urma prelevării probei de ape uzate la deversarea apelor uzate ale SC „Armprof-Lux” SRL în colectorul de canalizare al SA „Apă-Canal Chișinău”, s-a constatat depășirea concentrației maxime admisibile a poluanților în apele uzate deversate de către reclamant, fiind întocmite în acest sens procese-verbale cu înaintarea spre plată a facturilor fiscale contestate de reclamant.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate, argumentele SC „Armprof-Lux” SRL precum că nu recepționează apa tehnologică și nu utilizează apa în nici un proces de producere, reținând că din actele prezentate de SA „Apă-Canal Chișinău” rezultă că în apele uzate care se scurg de la SC „Armprof-Lux” SRL în colectorul de canalizare a SA „Apă-Canal Chișinău”, concentrația poluanților depășește limita maximă admisibilă, circumstanțe ce justifică acțiunile SA „Apă-Canal Chișinău” ce țin de calcularea și impunerea spre plată SC „Armprof-Lux” SRL a plății pentru serviciile prestate de fapt chiar și în lipsa contractului de prestare a apei tehnologice sau de reepurare a apelor uzate.

La fel, instanța de apel a mai stabilit că în situația în care reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente, care infirmă faptele dovedite prin înscrisurile prezentate de pîrît, prima instanță corect a apreciat ca legale facturile emise de SA „Apă-Canal Chișinău”, pe care reclamantul le contestă prin acțiunea în cauză, iar pretențiile și argumentele invocate de SC „Armprof-Lux” SRL instanța de apel le-a considerat nefondate.

La 17 februarie 2016, SC „Armprof-Lux” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral. Totodată a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate în instanța de apel în sumă de 2 485,21 lei, inclusiv cheltuielile de asistență juridică în sumă de 200 lei și taxa de stat în mărime de 485,21 lei și cheltuielile de judecată suportate în instanța de recurs în sumă totală de 2 323,47 lei, constituite din suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 323,47 lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea recursului recurentul a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe le consideră ilegale și neîntemeiate și pasibile de a fi anulate cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Astfel, indică că la examinarea cauzei instanțele ierarhic inferioare au încălcat și aplicat greșit normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că Nivelul Concentrațiilor Admisibile (în continuare CMA) este reglementat de Ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor cu privire la aprobarea Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților nr. 40 din 18 februarie 2005, valorile CMA fiind prevăzute în Anexa nr. 4 la Regulamentul-Cadru.

Însă, necătînd la acest fapt, instanțele ierarhic inferioare, fără a-și motiva poziția a aplicat Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin Decizia CMC nr. 5/4 din 25 martie 2008, care are forța juridică mai inferioară decît Regulamentul-Cadru aprobat prin Ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor.

Or, în situația în care instanțele ierarhic inferioare aplicau la caz prevederile Ordinului Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor ajungeau la concluzia că SC „Armprof-Lux” SRL nici nu a depășit CMA în apele sale uzate, or, acele concentrații se încadrau în limitele Ordinului.

Subsecvent, subliniază că activitatea economică a societății constă în importul, comercializarea și producerea ferestrelor, ușilor, roletelor, porților etc., respectiv, acesta nu are nevoie și nu recepționează apa tehnologică (industrială), deci, nu utilizează apa în nici un proces de producere (tehnologic), iar apele uzate sunt de aceeași calitate ca și la consumatorii casnici.

Prin urmare, afirmă că instanțele judecătorești la examinarea cauzei eronat au făcut trimitere la normele ce reglementează evacuarea apelor industriale, precum și la nivelele concentrațiilor maximal admisibile prevăzute pentru apele industriale și neîntemeiat au făcut trimitere la „Regulile de recepționare a apelor industriale în sistemul de canalizare a municipiului Chișinău”.

Mai mult, invocă că ajungînd la concluzia privind utilizarea apelor industriale, instanțele de fond și de apel au ignorat prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin Decizia CMC nr. 5/4 din 25 martie 2008, conform căroră, cu consumatorii care într-adevăr utilizează apa în scopuri tehnologice iar apele uzate de ei sunt cu concentrații majorate în raport cu concentrațiile maxim admisibile (CMA) se încheie un contract special, iar tarifele se prevăd în anexă la contract (pct. 6.3 din Regulament).

Sub acest aspect indică că societatea nu are încheiat un contract special cu SA „Apă-Canal Chișinău”.

Concomitent, susține recurentul că instanțele ierarhic inferioare, au ignorat și prevederile pct. 10.10 din Regulamentul menționat mai sus, conform căroră, în cazul prelevării probelor de control al apelor uzate, participarea consumatorului este obligatorie și au lăsat fără apreciere faptul că nici administratorul societății și nici alt reprezentant împuternicit în modul stabilit, nu a participat la prelevarea cărorva probe de control al apelor uzate.

În context, cu referire de neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, recurentul subliniază că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus referitor la prevederile pertinente ale Codului civil și în special a prevederilor art. 970 al. (1), 971 al. (1) și art. 514, care reglementează contractul de prestări servicii, termenul de plată și temeiurile nașterii obligațiilor, sau la caz, față de societate nu putea lua naștere o obligație, întrucît între părți nu a existat nici contract, nici fapt ilicit și nici orice alt fapt susceptibil de a produce în condițiile legii o obligație, cu atît mai mult cu cît conform art. 572 al. (1) Cod civil, temeiul executării obligației rezidă în existența unei obligații, însă, între SRL „Armprof-Lux” și SA „Apă-Canal Chișinău” nu a existat vreun raport obligațional și nu exista nici temei pentru societate de executare a obligațiilor de plată impuse de SA „Apă-Canal Chișinău”.

La fel, indică recurentul că instanțele judecătorești în cadrul examinării cauzei au apreciat arbitrar probele din dosar, fapt ce a dus la soluționarea eronată a cauzei.

Astfel, instanțele au ignorat faptul că la caz nu este clar cum și când SA „Apă-Canal Chișinău” a stabilit că SC „Armprof-Lux” SRL evacuează apele uzate cu concentrații majorate de poluanți față de CMA, or, în cadrul examinării intimatul a confirmat că prelevarea a avut loc în lipsa reprezentanților reclamantului-recurent, invocând că aceștia ar refuza să semneze vreun act, însă neprezentând careva probe veridice, concludente și utile care să demonstreze că reclamantul-recurent cunoștea despre prelevarea probelor dar a refuzat să semneze vreun act.

La acest capitol subliniază că în cazul refuzul de semnare a actului de prelevare a probelor, urma să fie întocmit un proces-verbal semnat de 2 martori asistenți, care să confirme refuzul reclamantului-recurent, la caz, însă, pîrîtul-intimat nu a întocmit nici un act în acest sens și nici nu l-a penalizat pe reclamantul-recurent, recunoscînd, implicit, că recurent nu a refuzat vreodată să semneze careva acte.

În aceste condiții, consideră că chiar și în cazul stabilirii depășirii obiective a CMA, nu poate fi demonstrat faptul că probele examinate de pîrîtul-intimat au fost prelevate anume de la reclamantul-recurent.

Indică că singura dată cînd reprezentantul societății a participat la prelevarea probelor a fost la 29 ianuarie 2014, cînd a fost preluată și o probă de control, însă societatea a fost în imposibilitate de a efectua analiza de laborator, deoarece nimeni în afară de SA „Apă-Canal Chișinău” nu efectuează asemenea cercetări.

Mai mult decît atît, din discuțiile cu specialiști, s-a stabilit că probele urmau a fi predate în laborator în aceeași zi în care au fost prelevate, fapt care nu i-a fost comunicat de către pîrîtul-intimat, însă proba din 29 ianuarie 2014 a fost prelevată doar la ora 15.00, respectiv, efectuarea unei cercetări de laborator paralele a probei respective a fost imposibilă.

Sușține recurentul că proba materială prelevată s-a păstrat intactă, sigilată și a fost prezentată în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, iar ca urmare a examinării acesteia s-a stabilit prezența corpurilor străine în apă, inclusiv noroi, pietre, alte asemenea obiecte.

Sub acest aspect indică recurentul că corpurile depistate în proba prelevată nu se evacua cu apele societății dar se aflau pe fundul colectorului fiind acumulate pe parcursul tuturor anilor de existență a acestui colector, iar reprezentanții SA „Apă-Canal Chișinău”, înainte de prelevare au amestecat apa din colector, ridicînd tot gunoiul la suprafață, fapt care a fost observat de către reprezentantul societății care a participat la colectarea probei.

Mai indică recurentul că instanțele ierarhic inferioare au ignorat și faptul că SA „Apă-Canal Chișinău” declarînd că este indiferent ce fel de apă se livrează societății - industrială sau menajeră a interpretat eronat normele CMA, întrucît conform Regulamentului-Cadru, aprobat prin Ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor CMA pentru apele industriale și pentru apele menajere diferă substanțial.

Totodată, consideră recurentul că nu pot constitui probe admisibile rapoartele de cercetări de laborator prezentate de SA „Apă-Canal Chișinău”, întrucît acestea nu au fost semnate de persoana care a efectuat cercetarea propriu zisă, fiind semnate doar de careva șefi, respectiv nu este clar cine a efectuat cercetările, cine urmează să

poarte răspundere pentru falsificarea rezultatelor, dacă persoana care a efectuat cercetările are studii corespunzătoare și ce vechime în muncă are.

La fel nu este clar dacă la momentul preluării probelor sigiliul era intact sau nu, ce fel de metode de cercetare și aparate s-au utilizat cu atât mai mult că la pretinsele cercetări nu a participat nici un reprezentant al societății.

În plus, indică că instanțele judecătorești au încălcat și aplicat greșit și normele de drept procedural, or, instanțele au încălcat obligațiunea de a se expune în hotărîre asupra tuturor cerințelor și argumentelor invocate de părți și nu au motivat admiterea sau respingerea acestora, or, nemotivarea hotărîrii constituie o încălcare a dreptului la judecarea cauzei într-un mod echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care obligă judecătorii naționali să-și motiveze deciziile pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auzite.

Remarcă că potrivit Principiului nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptate de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, dar și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de reclamant și pîrît.

La 23 martie 2016, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință asupra recursului declarat de SC „Armprof-Lux” SRL invocînd netemeinicia acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele cauzei copia deciziei instanței de apel din 01 decembrie 2015 a fost expediată în adresa părților, inclusiv recurentului SC „Amprof-Lux” la data de 01 decembrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 2ac-510/15 (f.d. 224 Vol. I).

Totodată, actele cauzei nu conțin date ce ar confirma recepționarea deciziei instanței de apel de către destinatari, iar în cererea de recurs recurentul a indicat că a recepționat decizia contestată la data de 18 decembrie 2015 (f.d. 2 Vol. II),

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 februarie 2016, împotriva deciziei din 01 decembrie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Armprof-Lux” SRL este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Armprof-Lux” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SC „Armprof-Lux” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Armprof-Lux” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Armprof-Lux” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas